

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.—Ἡ 288^η ἐπιθεώρησις τοῦ Κορνηλίου, — *Donn et Juliette* τοῦ Γουανό, — Ἡ Σάργα καὶ τὸ θέατρον *Reinissier*, — Ὁ θίασος *Antoine*. — ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἡ τε Γαλλικὴ-Κωμωδία καὶ τὸ ὡς δευτέρα τοιαύτη θεωρούμενον θέατρον Ὁδεῖον (Odéon) κατ' ἔτος, ὡς γνωστόν, ἐπὶ ταῖς ἐπετηρίδι τῶν μεγάλων δραματικῶν ποιητῶν πανηγυρικὰς οἰοεὶ δίδουσι παραστάσεις, τιμῆς χάριν αὐτῶν. Οὕτω πρὸ τινων ἡμερῶν ἐπὶ τῇ 228 ἐπετηρίδι τῆς γεννήσεως τοῦ πατρὸς τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου Κορνηλίου ἐκάτερον τῶν πρὸ στίχων μνημονευθέντων γαλλικῶν θεάτρων ἐκτάκτους διωργάνωσε παραστάσεις, διδαχθέντος τοῦ ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ ἐπιφανοῦς δραματικοῦ *Cid*, τραγωδίας εἰς πράξεις πέντε, αὐτῆς ταύτης, ἥτις κατὰ τὸν *Pellisson* τοσοῦτον θαυμάζεται ἐν πολλαῖς ἐπαρχίαις τῆς Γαλλίας ὥστε ἐγένετο ἡ ἐξῆς φράσις «*Cela est beau comme le Cid*» καὶ ἥτις κατὰ τὸν ἐπιφανῆ κριτικὸν *Jules Janin* ἀποτελεῖ τὴν «τιμὴν τῆς γαλλικῆς δραματικῆς τέχνης καὶ τὴν αὐθεντικὴν δόξαν τοῦ ἰσπανικοῦ θεάτρου», διότι αὕτη ἀπορρέει ἐκ τῆς ἰσπανικῆς ἐποποιίας τοῦ *Roman-ceros*. «*A! πόσον φοβερά εἶνε ἐκείνη ἡ πάλιν τοῦ καθήκοντος, τῆς τιμῆς καὶ τοῦ ἔρωτος τῶν δύο πρωταγωνιστούντων προσώπων, τοῦ Rodrigue καὶ τῆς Chimène, τοῦ Rodrigue, ὅστις*

... adorait Chimène ;
Il n'a pas voulu vivre et meriter sa haine ;
Il a cédé lui-même à la rigueur du sort ;
Qui forçait sa maîtresse à poursuivre sa mort ;
Elle voulait sa tête ; et son cœur magnanime ;
S'il en eût refusée, eût pensé faire un crime.
Pour venger son honneur il perdit son amour
Pour venger sa maîtresse il a quitté le jour,
Préférant (quelque espoir qu'eût son âme asservie)
Son honneur à Chimène, et Chimène à sa vie,

δὲν ἀποθνήσκει ὅμως, καὶ τῆς ἀξιολατρεύτου ἐκείνης *Chimène* ἥτις ρίπτει τὰς ἐξῆς στροφάς :

Reprenons donc aussi ma colère affaiblie ;
Pour avoir soin de lui, faut-il que je m'oublie ?
On le vante, on le loue, et mon cœur y consent !
Mon honneur est muet, mon devoir impuissant !
Silence, mon amour, laisse agir ma colère ;
S'il a vaincu deux rois, il a tué mon père ;

Κατὰ τὰς πανηγυρικὰς παραστάσεις ἀπηγγέλθην ἀνὰ ἑν ἐνέκαστω τῶν δύο πρώτων θεάτρων τῆς Γαλλίας ποίημα ἐν μὲν τῇ Γαλλικῇ-Κωμωδίᾳ ποίημα τοῦ *Jacques de Nittis* ἐπιγραφόμενον οἱ *Deux-Cid* καὶ θέμα ἔχον τὸν ἰσπανικὸν καὶ τὸν τοῦ Κορνηλίου *Cid*, ἐν δὲ τῇ Ὁδεῖῳ ἐλέχθη ἕτερον ποίημα ἐπιγραφόμενον *Fin d'un rêve* τοῦ *Georges Bertal*, θέμα ἔχον τὸ λίαν γνωστὸν ἀλλὰ καὶ ἀναμφιδόλως ψευδὲς ἀνέκδοτον περὶ τοῦ Κορνηλίου μεταδάντος παρὰ τῇ

γείτονι θανδαλοποιῷ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ὑποδήματος αὐτοῦ εἰς ὃ εἰσῆρχετο τὸ ὕδωρ.

Ἐν ᾧ χρόνῳ ἐν Παρίσις μεγάλη προετοιμάζεται καλλιτεχνικὴ ἐορτὴ, μνήμης χάριν τοῦ περιφανοῦς γαλλικοῦ μελοποιῷ *Charles Gounod*, ὃν πρὸ ἔτους περὶπου ἐθρηνήσαμεν, τὸ Μέγα-Μελόδραμα (*Grand-Opéra*) τῆς πόλεως ταύτης ἐπανάλαβε τὸν *Roméo et Juliette* τοῦ ἐξόχου μουσουργοῦ. Ἡ ἐπιτυχία μὲν ὑπῆρξε πλήρης, ἀλλ' ἡ κριτικὴ ἐπὶνεγκεν αὐτῆς παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ἔργου. Τὴν *Juliette* ὑπεδύετο ἡ πλαστικοῦ κάλλους ἀοιδὸς *Sibyl Sanderson*, ἡ διαπλάσασα τὴν *Manon*, ἡ ἔλκουσα Φρύνη καὶ ἡ θαυμασία *Θαῖς*, ἥτις δὲν φαίνεται ἐν πᾶσιν ἐπιτυχούσῃ ὡς ἐν τοῖς ρηθείσι προσώποις. Ἡ πλήρης ἐπιτυχία ἐπέσπεψε τὸν ὑποδυσάμενον τὸν *Roméo Alvarez*. Ταῦτα ὅσα ἐπιτρέπει ὁ χώρος περὶ τῆς παραστάσεως τοῦ ἔργου τοῦ μελοποιῷ τοῦ *Faust*.

Ὁ *Antoine*, ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Ἐλευθέρου-Θεάτρου, ὅπερ πρὸ ὀλίγου κατέλειπε τὴν ἡμετέραν πόλιν καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Παρίσιους, φαίνεται ὅτι ἀπληγίσθη ἐκ τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης, ὡς βεβαίως θ' ἀπληγίσθη καὶ ἐκ τῆς ἡμετέρας, διότι ἀπεψάσινεν, ἔνεκα, ὡς λέγεται, τῆς θερινῆς ἐποχῆς, νὰ ἀπέλθῃ εἰς μεγάλην περιοδείαν, τὰς δὲ τρεῖς παραστάσεις, ἃς ὑπεσχέθη ἐν Παρίσις, νὰ δώσῃ κατὰ τὸν χειμῶνα. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ τε *Antoine* καὶ ἄλλοι κηρύττουσιν ὅτι ἡ τοιαύτη ἐκ Παρίσιων ἀναχώρησις οὐδαμῶς σημαίνει τὸ πλήρες ναυάγιον τοῦ Ἐλευθέρου-Θεάτρου καὶ τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ, οὐχ ἥττον ἄλλα τε καὶ αὐτὰ τὰ φερόμενα περὶ μεταρρυθμίσεως αὐτοῦ ἀρωγοῦ προσλαμβάνομένης καὶ τῆς μουσικῆς, φανεροῦσιν ὅτι ἤγγικεν τὸ τέλος αὐτοῦ.

Τὸ θέατρον τῆς Ἀναγεννήσεως ἐν ᾧ ἐδίδασκεν ἡ *Sarra Bernhardt* ἐκλείσει τὰς θύρας αὐτοῦ ἔνεκα τῆς ἐποχῆς. Ἡ τελευταία παράστασις τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ τῆς ἐξόχου τραγωδοῦ συνεκροτήθη ἐκ τῶν δύο πρώτων πράξεων τῆς *Φαίδρας*, τῆς *Jean Marie* τοῦ *Theuriet* καὶ τῆς τετάρτης πράξεως τῆς *Rome vaincue* τοῦ *Harold*. Περὶ τοῦ ἔργου τούτου ὁ *Sarcey*, ὅστις ἐποιήσατο πρὸ τῆς παραστάσεως καὶ διάλεξιν ἐπ' αὐτοῦ, εὐμενέστατα καὶ ἐνθουσιωδέστατα ἐξεφφράσθη, ἀποκαλέσας αὐτὸ *superbe drame*. Ἡ *Sarra* ἐκλήθη ἐξάκις ἢ ἐπτάκις ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐν μέσῳ φωνῶν : «*Au revoir ! A bientôt !*».

ΧΡΟΝΙΚΑ.—Ἀπὸ μὲν τῆς πέμπτης ἤρξατο λειτουργοῦν τὸ θερινὸν θέατρον τῆς Ὁμονοίας ἐν τῇ ἡμέτρᾳ πόλει, ἀρχαμένων τῶν παραστάσεων αὐτοῦ ἰταλικοῦ θιάσου μελοδραματικῶν καὶ μιμηρημάτων, ἀπὸ δὲ τοῦ σαββάτου τὸ θέατρον Μνηματικῶν διὰ τοῦ ἰταλικοῦ μελοδραματικοῦ θιάσου τοῦ κ. *Λαμπρούνη*. Ἡ ἐκτέλεσις μελοδραματικῶν ὑπὸ Ἰταλῶν ἐν τῇ Ὁμονοίᾳ, ἐμπεδοῖ τὴν γενικὴν γνώμην, ἣν καὶ πέρυσιν ἐξεφράσαμεν ὅτι ἡ ἐκτέλεσις μελοδραματικῶν ἀνίχκει μόνους τοὺς Γάλλους.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

Ὁ ἐπεύθυνος

ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινουπόλεως-Πέραν Τυπολιθογραφεῖον ΝΕΟΛΟΓΟΥ